

Zagreb, 02.06.2026.

SREDSTVIMA JAVNOG PRIOPĆAVANJA

AKO SU DRŽAVNI SLUŽBENICI PROBLEM, TKO JE GODINAMA UPRAVLJAO SUSTAVOM?

Jučer je javnost imala priliku pročitati sadržaj dokumenta, zapisnika sa sastanka Savjeta za upravljanje rizicima u Ministarstvu pravosuđa, uprave i digitalne transformacije, koji je izazvao brojne reakcije među državnim službenicima i namještenicima.

Ministarstvo je naknadno opovrgnulo sadržaj zapisnika i izjavilo da se radi o zlonamjernom pokušaju obmane javnosti.

SDLSN RH nema razloga osporavati službeno očitovanje Ministarstva.

Međutim ostaje činjenica da se velik broj državnih službenika i namještenika nakon objave tog sadržaja osjetilo povrijeđenima. Ne zbog samog dokumenta već zbog toga što mnogim građanima takvi omalovažavajući navodi djeluju uvjerljivo.

Pravo pitanje u ovom trenu nije tko je sastavio zapisnik, nego zašto država nije poželjan poslodavac jer je javnost prepoznala da „u državnu službu dolaze samo oni koje nitko ne želi.“

Ako su državni službenici zaista toliko nekompetentni, ako nema kvalitetnih ljudi, ako se na natječaje nitko ne javlja i ako državna služba više nije poželjan poslodavac, tada je krajnje vrijeme postaviti pitanje odgovornosti za upravljanje i to :

tko je godinama upravljao sustavom, tko je određivao uvjete rada, tko je vodio kadrovsku politiku, tko je odlučivao o plaćama, koeficijentima, napredovanju i organizaciji rada?

Sigurno nisu državni službenici.

Godinama upozoravamo da državna služba ostaje bez ljudi.

Istovremeno se od preostalih zaposlenika očekuje da s manje ljudi obavljaju sve više poslova.

I onda se isti sustav koji je godinama stvarao takve uvjete iznenadi kada ljudi odlaze.

Ne odlaze ljudi zato što ne žele raditi. Odlaze zato što više ne vide poštovanje, perspektivu ni spremnost da se problemi rješavaju. Posebno zabrinjava što se ponovno pokušava stvoriti dojam da su problem oni koji svakodnevno nose sustav. A istina je upravo suprotna.

Većina građana nikada neće znati tko je sastavio sudski spis, tko je pripremio odluku, tko je u zatvoru čuvao osobu koja ne smije biti na ulici.

Tko je na granici otkrio drogu, oružje ili krijumčarenu robu, tko je vodio evidencije bez kojih država ne može funkcionirati.

Umjesto podcjenjivanja službenika, očekujemo odgovore na pitanje zašto su godinama ignorirana upozorenja o nedostatku kadra, zašto se državna služba sustavno kadrovski slabi i zašto se odgovornost ponovno pokušava prebaciti na one koji posljedice takvih politika svakodnevno saniraju vlastitim radom. Problem nisu državni službenici.

Problem je što sustav godinama troši ljude brže nego što ih može zadržati.

